

XIN NGÀI ĐỂ Ý NGHE TIẾNG CON KÊU, VÌ CON THẬT CÙNG KHỔ!

... **Trinh nữ Caterina thành Cortona** xuất thân từ một gia đình quý tộc ở miền Trung nước Ý. Ngay từ thơ ấu, bé Caterina đã có lòng đạo đức và nhiệt thành như một thiên thần. Năm chưa đầy 8 tuổi bé Caterina đã sớm mồ côi cha. Một ngày, cô bé trông thấy thân phụ quá cố hiện về với thân mình phùng phục các ngọn lửa luyện ngục. Thân phụ buồn bã nói với bé:

- Con à, Ba sẽ ở trong ngọn lửa này mãi cho đến khi nào con làm việc hy sinh đền tội cho Ba.

Với con tim xúc động tràn bờ, bé Caterina bỗng vùng lên với một can đảm phi thường của bậc nam nhi vượt hẳn tuổi thơ. Kể từ ngày hôm ấy, bé bắt đầu thực hành những khổ chế nhiệm nhặt khiến ai ai cũng phải kính phục nể nang. Các giọt nước, những lời kinh và những hãm mình phạt xác không bao lâu sau đã khắc phục được phán quyết công minh của THIÊN CHÚA và đền bù hết mọi án phạt của thân phụ quá cố.

Được giải thoát khỏi chốn luyện hình, thân phụ rực rỡ ánh sáng chói chang của người được chúc phúc, lại hiện về và nói với ái nữ:

- THIÊN CHÚA đã chấp nhận các hành vi yêu thương cùng các lời cầu nguyện của con, hỡi con gái yêu dấu của Ba! Giờ đây Ba được vào hưởng hưởng vinh quang thiên quốc. Con hãy tiếp tục suốt cả cuộc đời con chấp nhận làm hy lễ đền bù vì phần rỗi của các Đấng Linh Hồn. Đó là thánh ý THIÊN CHÚA dành cho con.

Cô trinh nữ dũng cảm đã trung tín với sứ mệnh cao cả. Suốt cuộc đời mình, Caterina đã cầu nguyện và thực hành những hãm mình phạt xác vô cùng khắt khe để xoa dịu những nỗi đau đớn của Các Đấng Linh Hồn. Các bạn gái đạo đức của Caterina cố gắng thuyết phục cô trinh nữ giảm bớt những việc đền tội. Nhưng Caterina đã nói những lời bạch cái lý do sâu kín của cuộc đời mình rằng:

- Khi một người đã trông thấy như tôi thế nào là Luyện Ngục và Hỏa Ngục thì sẽ sẵn sàng làm mọi sự để một đàng thì kéo các Linh Hồn ra khỏi Luyện Ngục và đàng kia thì giữ cho các Linh Hồn khỏi sa vào Hỏa Ngục. Tôi không được phép thoái thác sứ vụ của mình, bởi vì tôi đã dâng mình làm của lễ hy sinh đền tạ thay cho Các Đấng Linh Hồn.

Câu trả lời của trinh nữ Caterina nhắc nhở các tín hữu Công Giáo đừng quên nghĩa vụ và bổn phận trợ giúp các Linh Hồn mà Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã đổ máu và hy sinh mạng sống để cứu chuộc.

... **Người ta kể lại rằng. Có một người đàn ông bị giam lâu năm trong một nhà tù.** Mỗi một vì chịu đau khổ quá lâu, ông bèn nghĩ ra diệu kế viết thư cho một người đàn bà quý tộc. Bà vừa giàu có vừa đủ uy quyền để bẻ gãy gông cùm trói buộc ông và giúp ông chấm dứt những ngày đau khổ triền miên. Ông viết cho phụ nữ quyền thế như sau:

- Thưa Bà, ngày 25 của tháng 3 năm 1760 này, sẽ tròn một trăm nghìn (100.000) giờ tôi chịu đau khổ và vẫn còn hai trăm nghìn (200.000) giờ nữa mà tôi phải chịu đau khổ. Vậy xin Bà hãy động lòng trắc ẩn trước một cực hình kéo dài quá lâu và quá đau đớn như thế!

Người ta không rõ người đàn bà quyền thế kia có xiêu lòng trước lời van xin của người tù hay không. Nhưng một điều người ta có thể ghi nhận: đó là, người tù đã tính từng giờ của những ngày tháng giam cầm: đã qua một trăm nghìn giờ. Còn lại đến hai trăm nghìn giờ nữa mới được giải thoát khỏi gông cùm.

Câu chuyện gợi ý cho các tín hữu Công Giáo luôn luôn nhớ đến các người quá cố thân yêu và cầu nguyện cho Các Đẳng Linh Hồn còn bị giam cầm trong Lửa Luyện Ngục.

... Tháng 11, Tháng Các Đẳng Linh Hồn cũng là thời gian nhắc nhở về cái chết và cuộc sống đời sau. Xin trích dẫn câu chuyện liên quan đến **sự hiện hữu của Hỏa Ngục.**

Năm 1848, tại thủ đô Luân Đôn của Anh Quốc có một góa phụ 29 tuổi giàu có và đẹp lộng lẫy. Trong số những người đàn ông lui tới nhà góa phụ, người ta để ý thấy một chàng trai hào hoa với tác phong hết sức phóng túng.

Một buổi tối, sau nửa đêm, góa phụ đọc một cuốn tiểu thuyết để dễ giấc ngủ. Vừa tắt đèn, bỗng xuất hiện một ánh sáng kỳ lạ đến từ cánh cửa và tỏa sáng khắp căn phòng mỗi lúc một cực mạnh.

Đang còn ngạc nhiên và lo lắng thì góa phụ trông thấy cánh cửa từ từ mở ra và xuất hiện chàng trai nhân tình của mình. Chưa kịp mở miệng nói lời nào thì chàng đã đứng ngay bên cạnh. Chàng chụp lấy cái cổ tay góa phụ và nói:

- Có Hỏa Ngục nơi người ta bị đốt cháy! Hãy biết như vậy!

Nỗi đau đớn ở cổ tay mạnh đến độ góa phụ ngất xỉu. Nửa giờ sau, khi đã hoàn hồn, góa phụ liền gọi người nữ giúp việc trong nhà. Chị này khi bước vào phòng ngủ thấy mùi khét của các vật bị cháy. Chị thấy ngay bà chủ bị cháy nơi cổ tay khiến xương lòi ra. Và vết thương có dấu nắm của bàn tay một người

đàn ông. Chị cũng thấy là từ cửa đến giường bà chủ có dấu chân của một người đàn ông và nơi nào có dấu bàn chân thì nơi đó tẩm thảm hoàn toàn bị cháy thành than!

Ngày hôm sau, góa phụ nhận tin chàng trai nhân tình của mình đã chết chính trong đêm hôm ấy!

... Tôi lớn tiếng kêu gào lên Chúa, tôi lớn tiếng cầu khẩn Chúa thương, lời than vãn, xin giải bày lên Chúa, nỗi ngặt nghèo, kể lể trước thiên nhan. Lạy Chúa, khi hồn con tiêu hao mòn mỏi, thì chính Chúa đã am tường mọi nẻo con đi. Trên quảng đường con đang tiến bước, người ta đã gài bẫy rình chờ. Xin đưa mắt nhìn sang bên hữu: chẳng một ai thèm nhận biết con; không chỗ nào cho con lánh nạn, có ai buồn nghĩ tới mạng con đâu! Lạy Chúa, con kêu gào lên Chúa, con thưa rằng: chính Ngài là nơi con trú ẩn, là phần của riêng con trong cõi đất dành cho kẻ sống. Xin Ngài để ý nghe tiếng con kêu, vì con thật cùng khổ. Xin cứu con khỏi những người bách hại, bởi chúng mạnh hơn con. Xin đưa con ra khỏi chốn ngục tù, để con cảm tạ danh thánh Chúa. Bao kẻ lành xúm lại mừng con, vì con đã được Ngài thi ân giáng phúc (Thánh Vịnh 142(141)).

(Abbé Berlioux, "Un Mois avec Nos Amies les Âmes du Purgatoire", 1880, 6ème Édition 2004, trang 23+15+17)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt